

Дѣдо.

Я гледай дѣдо пакъ
Покриль съсь новъ калпакъ
Косата си сребриста,
Облѣкъль риза чиста.

Въ ржцетѣ му тоята,
За пжтъ се той пакъ стѣга...
И ето тръгна самъ,
Кжде отива, знамъ :

При своитѣ другари,
Такива стари, стари,
Че дѣдо е катъ менъ —
Не може самъ ни день.

Азъ зная не веднажъ,
Какъ съ тѣхъ и въ пекъ, и въ
дъждъ,
Подъ стрѣха на пазаря
Той сладко разговаря.

А вечеръ се завръща
Въвъ нашта стара кжца,
Съ усмивка на уста,
Въ очи му доброта.

Напущамъ бързо азъ,
Игритѣ си тогазъ,
До дѣда сѣдамъ въ кжта
И паля му лулата.

Калина Малина.

Езика на пчелитѣ.

Въ цѣвналата градина брѣмчатъ рой пчелици. Едни събиратъ прашецъ, други търсятъ медъ и всичко носятъ въ кошера. Тамъ сжщо работа кипи. Има да се градятъ пити, да се гледатъ малки, да се чисти кошера. Всѣка пчеличка си знае работата и работи неуморно.